

האשה פרק שמיני פסחים

פז.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ב מהל' ק"פ
הכלה י"א:
ב ב שם הלכה י"ב:
ג ג שם הלכה י"ג:
ד ד שם הלכה י"ד:

האשה. האל משל בעלה. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין: **האל משל בעלה**. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין: **האל משל בעלה**. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין:

מוסף רש"י

זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמוד. שהיא בה דינאל דרמיו (דניאל) והיא בשוון היצירה אפר ציילם המדינה, וכן מרדכי, ולא היו דורס עוסקים צמורה ולא זכו אלו הממנים ללמד, פאלו לא היה להם שדים להניק אל כל זמנה ללמד צמוריו בעוהל כ' הכין לזכר לדורש חמ חומה וזו עילם וללמד צמורל חק ומשפט (קדושו' מ: וכע"ז שנתדורן כד.) אני חומה זו כנסת ישראל. כולם שוין לעין חומה וגודלים עומן מלעמם צעודי טכנס (ב' פ' ח.) שנתנבאו באותו הפרק. זימו חומה המלכה, עויה יומם חמ ומקוק, חלרעט נביאים הללו כתיב ק, חון ממכה של היה זימו עויהו, חל היה זימו יומם חמ ומקוק (שם ט"ד).

רבינו חננאל

האשה שהיא בבית בעלה שחט עליה אביה שחט עליה בעלה כ"ו, כיון ששנינו תאכל במקום שרצה. וייקנין מינה ריש בריה, וכאלו נתברר כי מעת שהיחט הפסח בהו נמנית. ושנינו מאי במקום שהיא רוצה בשעת שחטה. ורמינן עליה האשה רגל ראשון משל אביה, ואם תאמר במקום שרצה בשעת שחטה מה לי אביה מה לי בעלה. ושנינו הא מתניא ברדופה וכו' יוחנן דאמר מאי רכותיב אז היתי בעינו כמוצאת שלום, כמה שנתצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד רכותיב אז היתי בעינו כמוצאת שלום, כמה בשל אביה רוצה. אבל מבאן ויילך מפי שהיא רוצה בשעת שחטה. אחות לנו קטנה, אמר רבי יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמוד. בימי עויה מלך יהודה נתנבאו ארבעה נביאים הושע ישעיה עמוס ומיכה. גדול שבכולן הושע שנאמר תחלת דבר ה' בהושע תחלה לארבעה נביאים באותו הפרק כו'.

האשה. האל משל בעלה. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין: **האל משל בעלה**. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין:

האשה *בזמן שהיא בבית בעלה שחט עליה בעלה וישחט עליה אביה תאכל משל בעלה הלכה רגל ראשון לעשות בבית אביה שחט עליה אביה ושחט עליה בעלה תאכל במקום שהיא רוצה יתום ששחטו עליו אפוטרופסין יאכל במקום שהוא רוצה עבד של שני שותפין לא יאכל משל שניהן זמי שחציו עבד וחציו בן חורין לא יאכל משל רבו: **גב'** שמעת מינה ^א יש בריה רגל הרוצה בשעת שחטה ורמינהו ^ב אשה רגל הראשון אוכלת משל אביה מכאן ואילך רוצה אוכלת משל אביה רוצה משל בעלה לא קשיא באן ברדופה לילך באן בשאינה רדופה דכתיב ^א או יוחנן ככלה שנמצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד שבחה בבית אביה ^ב כדכתיב ^ג יהיה ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה ^ד אחות לנו קטנה ושדים אין לה ^ה א"ר יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמוד ^ו אני חומה ושדי כמגדלות ^ז אמר רבי יוחנן אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו כנסת ישראל ושדי כמגדלות אלו ובתי מדרשות אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב מאי דכתיב ^א אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל אשר בנינו כנטיעים אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חמא בנותינו כזויות אלו בתולות ישראל שאוגדות פתחיהן לבעליהן וכן הוא אומר ^ב ומלאו כמזרק כזויות מזבח איבעית אימא מהכא ^ג מזוינו מלאים מפיקים מזון אל זן מחוטבות תבנית היכל אלו ואלו מעלה עליהן הכתוב כאילו נבנה היכל בימיהן: ^ד דבר ה' אשר היה אל הושע וגו' בימי עויהו יתם אחז יחזקיה ^ה מלך יהודה בפרק אחד נתנבאו ד' נביאים ^ו תחלת דבר ה' בהושע ^ז וכי בהושע דבר תחלה והלא ממושה עד הושע כמה נביאים א"ר יוחנן תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק ואלו הן הושע ישעיה עמוס ומיכה אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע בניך חטאו והיה לך לומר בניך הם בני חנוניך הם בני אברהם יצחק ויעקב גלגל רחמיך עליהן לא דיו שלא אמר כך אלא אמר לפניו רבש"ע כל העולם שלך הוא העברים באומה אחרת אמר הקב"ה מה אעשה לזקן זה אומר לו לך וקה אשה וזנה והוליד לך בנים זנונים ואחר כך אומר לו שלחה מעל פניך אם הוא יכול לשלוח אף אני אשלח את ישראל שנא' ^א ויאמר ה' אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים וכתוב יילך יקח את גומר בת דבלים גומר רב שהכל גומרים בה בת דבלים ^ב לקמיה מפרש להו ובכולהו כתב צה"ו ^ג זימי עויהו יתם אחז יחזקיה שכולן החלו להינבא זימי עויהו וקיפחו חי ארבעה מלכים: לא דיו שלא אמר כן. אמה למד ממנה שאמר לו הקדוש ברוך הוא קח לך אשת זנונים ולא אמר כן לנביא אחר: (מלאמי כאן הגה"ה מלשון רבינו ארבעה נביאים כולה כתיב צה"ו זימי עויהו זר ממכה דכתיב זיה יתם אחז יחזקיהו ובעמוס לא כתיב אלא עויהו ומיכה זימי עויהו לא שופט על החרץ לפיכך לא נקרא על שמו אצל לשלשה היו קודם שנלטרע בעמוס ^א נאמר שנתים לפני הרעש וישעיה ציוס הרעש דכתיב ^ב ישעיה ^ג וינועו אמות הספים שרעשו עליונים לשורפו ותחתונים לזבלו כמשפט קרח ועדמו שערערו על הכהונה ואותו היום נתנגע והושע קודם לכולן): הכי גרסינן **אומר** לו קח לך אשת זנונים ואח"כ **אומר** לו שנה: וילדי זנונים. שחל לך זנים זנונים ספק שלך ספק של אחרים: גומרין צה. ביאתם תאווה לצם: דבלים

האשה. האל משל בעלה. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין: **האל משל בעלה**. דמסתמא דעמה לימנות על של בעלה כל זמן שלא פירשה שיהא דעמה בשל אביה: רגל הראשון. כך דרך השוואות ללכת לבית אביהן רגל הראשון שאחר הנשואין:

(א) לקמן פ"ט, (ב) למנות ע"ל: ע"ש, (א) ס"ח כתיב, (ז) קדושת מ: פנהדין (כד: (ט) ז"ב, (ז) (א) ז"ב (ה, א) (ז"ל מלכ"ט) (ח) ז"ב (ד: (ט) היצירה, (י) נדיש נמי מלמה דהושע ל"ל ר"ל, (כ) והושע א, וישעיה א, עמוס א - זימי עויה, מיכה א - זימי יתם אחז ומקוק).

תורה אור השלם

- אני חומה ושדי כמגדלות אין לה מזה הווא נאם בעיניו כמוצאת שלום: שיר השירים ח י
- והיה ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: הושע ב יח
- אחות לנו קטנה ושדים אין לה מזה הווא נאם לאחתנו ביום שידבר בה: שיר השירים ח ח
- אשר בנינו כנטיעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל: זכריה ט טו
- זימי עויהו יתם אחז יחזקיהו ואבדו וקבשו אבני קלע ושדו המו כמו זן ומלאו כמזרק כזויות מלכות: תהלים קמ"ד יג
- מזוינו מלאים מפיקים מזון אל זן צאונו מאליפות מן הבתים: זכריה ט טו
- דבר ה' אשר יהיה אל הושע בן בארי בימי עויה יתם אחז יחזקיה מלכי יהודה וזימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: הושע א א
- תחלת דבר ה' בהושע ויאמר ה' אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה ה' ארץ מאד יהי: הושע א ב
- וילך יקח את גומר בת דבלים ותגיד ותלד לו בן: הושע א ג

מוסף תוספות

א. דשמו כיון שכבר הגידה שבחה שמה לא חלך כעשוי בבית אביה. מוס' שאין. ב. שלא הגידה שבחה עיין. ט.

זימי עויהו יתם אחז יחזקיה שכולן החלו להינבא זימי עויהו וקיפחו חי ארבעה מלכים: לא דיו שלא אמר כן. אמה למד ממנה שאמר לו הקדוש ברוך הוא קח לך אשת זנונים ולא אמר כן לנביא אחר: (מלאמי כאן הגה"ה מלשון רבינו ארבעה נביאים כולה כתיב צה"ו זימי עויהו זר ממכה דכתיב זיה יתם אחז יחזקיהו ובעמוס לא כתיב אלא עויהו ומיכה זימי עויהו לא שופט על החרץ לפיכך לא נקרא על שמו אצל לשלשה היו קודם שנלטרע בעמוס ^א נאמר שנתים לפני הרעש וישעיה ציוס הרעש דכתיב ^ב ישעיה ^ג וינועו אמות הספים שרעשו עליונים לשורפו ותחתונים לזבלו כמשפט קרח ועדמו שערערו על הכהונה ואותו היום נתנגע והושע קודם לכולן): הכי גרסינן **אומר** לו קח לך אשת זנונים ואח"כ **אומר** לו שנה: וילדי זנונים. שחל לך זנים זנונים ספק שלך ספק של אחרים: גומרין צה. ביאתם תאווה לצם: דבלים